

Diumenge desè durant l'any

Lectura del llibre del Gènesi 3, 9-15

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: "¿On ets?" Ell li respongué: "He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat." Li digué el Senyor-Déu: "¿Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?" L'home li digué: "La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat." El Senyor-Déu digué a la dona: "¿Per què has fet això?" Ella li respongué: "És que la serp m'ha enganat." El Senyor-Déu digué a la serp: "Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals salvatges. T'arrossegaràs damunt el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà en el cap, i tu l'atacaràs en el taló."

Salm responsorial 129

Resposta: Són del Senyor l'amor fei i la redempció generosa

- . Des de l'abisme us crid, Senyor. Escoltau el meu clam. Estigueu atent, escoltau aquest clam que us suplica.
- . Si tinguéssiu en compte les culpes, ¿qui es podria sostenir? Però és molt vostre perdonar, i això ens infon respecte.
- . Confii en la paraula del Senyor, la meva ànima hi confia. Espera el Senyor la meva ànima, més que els sentinel·les el matí. Que esperin el matí els sentinel·les! Israel espera el Senyor.
- . Són del Senyor l'amor fei i la redempció generosa. És ell qui redimeix Israel de totes les seves culpes.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint 4, 13-5, 1

Germans, l'Escriptura diu: "Em sent ple de fe, i per això he parlat." Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlam, i sabem que aquella qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimam. És veritat que la vida d'homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nosaltres es va renovant cada dia, perquè el pes lleuger d'allò que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà sempre. I nosaltres no apuntam a això que veim, sinó a allò que no veim, perquè les coses que veim passen, però les que no veim duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït; però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'homes, etern.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 3,20-35

En aquell temps Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït de Beel-Zebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis. Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: "¿Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un regne es divideix en partits que lluiten els uns contra els altres no pot durar gaire temps. I si dins una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment si el regne de Satanàs s'ha dividit en partits, que lluiten entre ells, ja no se sosté: no pot durar. A casa d'un guerrer valent ningú hi pot penetrar per prendre-li allò que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Vos ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo, però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat." Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne. Després arriba sa mare amb els seus familiars i, des de fora, el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: "La vostra mare i els vostres parents són aquí fora, que us volen veure." Ell els respon: "¿Qui són la meva mare i els meus parents?" Llavors mirant els qui seien tot al voltant, diu: "Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare."